

Og yderligere er det sådan, at fordi det har været en produktionsgren under opvækst, er der selvfølgelig også nogle, der ikke har overholdt kravene om kun 15 søer pr. hektar, men har været oppe på 30 søer pr. hektar, som har deltaget i den undersøgelse. Det skal der selvfølgelig gøres noget ved, ligesom der skal gøres noget ved andre problemer. Men de, der overholder kravene, har ingen problemer, og de problemer, der er, kan løses ved en anden form for sædskifte.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Peter Hansen-Nord for en kort bemærkning, og så er det min agt at afslutte denne rundede meget hurtigt.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Det er selvfølgelig helt korrekt, at jeg ikke kan vide, hvilke spørgsmål hr. Bent Hindrup Andersen stiller fra sit lille kontor, specielt ikke når det er § 20-spørgsmål, for så får jeg dem jo ikke umiddelbart udleveret.

Men det, hr. Bent Hindrup Andersen svarer, er jo, at det er for så vidt ligeegyldigt, hvor meget kvælstof der bliver kørt ud på arealet, og at afstrømningen er den samme, uanset om der kommer 350 kg pr. ha eller 170 kg pr. ha. Er det sådan, jeg skal forstå den undersøgelse, hr. Bent Hindrup Andersen her henviser til?

Christian Mejdahl (V):

Den 12 sider lange redegørelse plus bilag, regeringen afgav før jul, og som drejer sig om udnyttelsen af husdyrgødningen og udviklingen i landbrugets kvælstofhusholdning, baserer sig for den første halvdel vedkommende på et enkelt års resultater, oven i købet på førsteårsresultater. Udgangspunktet var et helt nyt regelsæt, som blev bragt i Udvalget vedrørende en Bæredygtig Landbrugsudviklings beretning af den 17. december 1991 og iværksat den 1. august 1993.

Redegørelsen viser, at den gennemsnitlige udnyttelsesprocent for kvælstof i husdyrgødning er 45, dvs. 8 procentpoint over det gennemsnitlige minimumsudnyttelseskrav på 37, som var forudsat. Som gennemsnit har alle bedriftstyper en udnyttelsesprocent, der er højere end minimumsprocenten, og det synes vi i Venstre er flot klaret i betragtning af, at det er et helt nyt regelsæt, der er indført.

At de 108 økologiske bedrifter kommer op på en udnyttelsesprocent på over 100, viser jo kun, hvor upålidelige analyse- og beregningsmetoderne er, for det er selvfølgelig urealistisk. På den baggrund kan det godt undre os, at landbrugsministeren farer så hårdt frem med politianmeldelser og bødekraft, som tilfældet er.

I redegørelsen bruges der en hel side på at beskrive usikkerheden ved opgørelsen af udnyttelsen af kvælstof i husdyrgødning. 301 kontrolrapporter viser, at de forventede høstudbytter er 30 pct. højere end det gennemsnit, der blev opnået det pågældende år ifølge indberetninger til Danmarks Statistik, men de tal kan ikke bruges til noget som helst. Det er jo ikke kun de 301 landbrug, der indgår i Danmarks Statistiks opgørelse, men alle landbrug. Det samme forhold gør sig gældende i den anden påpegede usikkerhed, nemlig husdyrgødnings kvælstofindhold. Her sætter man også 301 bedrifter, som ikke er repræsentative, op imod alle de andre bedrifter.

Den anden halvdel af redegørelsen beskæftiger sig med udviklingen i landbrugets kvælstofhusholdning. Men til trods for, at landbruget siden vandmiljøplanens vedtagelse har investeret 4,5 mia. kr. i opbevaringsanlæg m.v., at 80 pct. af husdyrgødningen udbringes om foråret, at 80 pct. af markerne er vintergrønne, at 79 pct. af landmændene allerede det første år har opfyldt reglerne om udnyttelse af husdyrgødning til punkt og prikke, og at handelsgødningsforbruget er faldet med ca. 100.000 t over den sidste 10-års-periode, så er den samlede udvaskning ved rodzonen for nærværende kun reduceret med 7 pct. siden begyndelsen af 1980'erne, og via en model forsøger man at beregne en reduktion på 14 pct. Det skal dog som et lyspunkt nævnes, at landbrugets produktion i samme periode er steget med 35 pct.

Og her er det så, jeg spørger: Er det overhovedet realistisk at reducere udvaskningen med 50 pct. eller 127.000 t uden at sænke produktionen drastisk, og hvilket belæg har man så for at fastholde tallet 50 pct. og 127.000 t? Er det andet end et politisk mål og et pædagogisk tal?

Venstre kan ikke støtte regeringspartierne dagsorden og vil derfor stemme imod den, og der er to årsager til det. For det første er der ikke brug for de opstramninger i udnyttelsesprocenterne, dagsordenen lægger op til. Udvalgets initiativer fra 1991 er ikke fuldt gennemført endnu og har derfor slet ikke virket fuldt ud. Vi vil ikke i den situation svinge piskene over landbruget,